

prohibice zůstává v platnosti, ale v podmínkách, že v městech o 5000 více obyvatel mohou salony povoleny, když hostinský podá list opatřenou podpisy (nápovědní vztánu voličů celého města) a také radě a tato k tomu svolených městech o 5000 obyvatel musí dle třetiny voličů žádost povolení podepsati.

Už toto opatření samo rovná se prohibici. Ve větších městech bude mít opatření na petici vyžadovat se občanem a v malých městech je asi nemožnost, obdržeti dvě třetiny podpisů, — bude to nemožnost tam, kde by volbou, při hlasování tajném, taková většina dostala se k volbě, neboť něco jiného jest odvolání hlas svůj tajně a jiného držeti barvu čerňou na bílém. Proto soudíme, že výsledek v praxi bude asi ten, že zákon ten bude prováděn pouze v několika větších městech, kde prohibice tak jako tak nezamezila úplnou volnost prodeje, jako v Davenport, Dubuque a jiných městech, kdežto v jiných městech všech menších městech bude nová prohibice a pokradný prodej, jako posud, beze změny.

Kde budou hostince pod zákonem „pokutovým“ (mulet law), musí se podrobiti rozmanitým opatřením, z nichž některá jsou rozumná a jiná nesmyslná. Musí platiti \$600 pokuty neudání, čtrnáctileté ku předu a tato daň bude váznouti na majetku, v němž obchod se vede; hostince musí býti blíž než 300 stop od kostelů; musí sousediti na vzdálenosti na všech stranách s písemně svolením; hostinský musí jati bond \$3000, s dvěma ručiteli, z nichž každý musí míti majetku dvojnásob než tolik a nikdo nesmí býti ručitelem než jednou. Hostince musí pozůstávati z jediné světnice, jediným východem a to do ulice, musí míti záslon neb natřených oken zabarvených oken, nesmí býti uvnitř lavic ani židli, ani jakéhokoliv nábytku; jména pomocníků musí udána býti auditoru a nikdo nesmí posluhovat, kdo nebyl auditován. Musí se vésti dům pořádku, nemá se dovolovati žádných hry v kostky, karty, kulečnic, ani co jiného, žádný tanec, hudba neb zábava, ani v místnosti hostince, ani v jaké vedlejší; nesmí býti slavných obrazů v místnosti; nesmí býti zaměstnána žádná ženská v místnosti; otevřeno býti smí jen 15 hodin ráno do 10 hodin večer; nedělní, v zákonitě svátky a v den volební musí býti zavřeno; nezletilí opilí lidé nesmí se do hostince puštěti, aniž smí se prodávati takovému, aneb opilcům, neb těm, kteří byli pro opilství, neb těm, kteří prodají písemně zakázá žena, muž, kterýkoliv z rodičů, bratr neb sestra, poručník neb zaměstnavatel. Náš zákon licensní v Nebrasce obahuje sice veliká nesmyslná ustanovení, z nichž mnohá zůstávají všem mrtvou literou, pokud si nezpomenou někdo používati jich ku pronásledování hostinských, avšak „mulct“ je v tom ohledu tak nad nebraský.

Jak z předu praveno, jest zákon tento málo lepší prohibice. Však lepší je přece nežli nic. Když nebylo by nic jiného, již to, že odtrhli konečné republikáné od výstředních prohibičáků, jest krokem ku předu a v pravém směru. Doufejme, že příští sněm bude jednat rozumněji a přijme takovou opravu zákona „pokutového“, která byla by rozumnou a vyhovovala potřebě a obě.

Pan W. H. Worthing, redaktor listu Patrons of the Industry, vydávaného v Columbus, Mass., ze dne 25. února 1892: „Váš velký článek, kterýž Lang Balsam jsem užíval v mé rodině pro rok proti nastouzení a kašli a vím, že jest nejlepší.“ 25c, 50c a \$1.00 láhev.

Každá rodina ve Spojených Státech ví, že Severův Balsam pro plíchní neduhy jest nejlepším prostředkem proti kašli

Jeho Veličinstvo Grover Cleveland I.

Všechny obřadnosti a dvorů královských a císařských obryčlé se pomalu zavádějí ve Washingtoně pod administrací Grovera Clevelanda. Sestupovali Jeho Veličinstvo prezident Spoj. Států dolů po schodech, aby přijímal v audienci své „spolubrátry“, jest k tomu třeba devíti rozličných obřadů!

Nejprve zavazl s hlavy hlas Chas. Loewlera, který se táže, kolik lidí čeká dole ve „Výhodní Komnatě“ na milost mouš potřáset pravici Jeho Veličinstva. A když vyřkl až vzhůru lánaná správa, kterou vydal Kapitán Dexter anebo některý z čtyř strážníků u vchodu do Bílého Domu sňžba konajících, tu se po dvou minutách zavazl zvoněk, čímž oznámováno, že Jeho Veličinstvo Grover Cleveland I. ráčilo opustiti svou útulovnu a le ráčilo sestupovati dolů po schodech mezi obyčejné smrtelníky. Jak medle se ově toto zvonění, nastává dole mezi šlechy a úřednictvem zvláštní šum. „Už jde! Už jde!“ jest šeptáno — a tu se objeví konečně v právo uniformovaných strážníkův a sluhův civilně oděných velobná postava Grovera! Devět různých obřadností se musí prodělati, než se prostému hříšníkovi dostane té cti moci se ukloniti před Jeho Blichatým Veličinstvem a předněti mu svou žádost. Za administrace presidenta Harrisona byl jediným „dvořanem“ při veřejných návštěvách Sergt. Denmore, kromě jednoho „uváděče.“ Lež nyní děje se to vše velmi slavně a obřadně, aby to demokratické vládě dodávala lesku a respektu! Ano, nejenom uvnitř Bílého Domu, nýbrž také mimo tohoto se provozuje skvělá pompa.

Vysoká železná brána, kteráž druhdy bývala otevřena, aby veřejnost mohla procházeti z budovy pokladní do departmentu války, státa a námořnictva, jest nyní pečlivě zavřena, tak že tam není více volný vchod a východ po celé dny, jako bývalo. Jenom „přislušenci“ Bílého Domu smějí tamtudy procházeti. Stalo se tak proto, an vznešené „dítky Bílého Domu“ potřebují „rejdičtí“, to jest vlastně, an chůvy těchto dítek „matky národa“ musí míti přece někde nějakého místa, aby s pány trabanty a strážemi Jeho Veličinstva mohli „nerušeně“ laškovati a rozmlouvati. Vyjíždí-li kdo z obyvatelů „Paláce Exekutivy“ na procházku, nebo když tam vjíždí, jest voláno hlasitě vrátným: „President's Carriage“, což děje se také, když se to týká některého člena, „kabinetu“ nebo některé slavné návštěvy.

Washingtonští obyvatelé snad nad tím s počátku žasli — ale nyní to již považují za něco zcela obyčejného. Než uplyne 4. březen r. 1897, snad budou hrávati Jeho Veličinstvu Groveru Clevelandu I. pod okny také vojenské kapely „Standard!“ Am. Občan.

Ti nám dali!

To jsme to vyvedli! Mít nás takhle c. k. orgánové po ruce bylo by po nás veta! Časopis náš, jak se dozdíváme z úředních listů pražských dopustil se celé řady zločinů, pro kteréž se dostal před c. k. soud v Praze, kterýž uznal jak následuje:

„C. k. zemský co tiskový soud v Praze uznal k návrhu c. k. státního zastupitelství ze dne 12. února 1894, č. 2625 st. z. takto právem:

I. Obsah článků „Zprávy zahraničné“ v místech „Vrahové policejního špicla“ a „Císař František Josef“, dále článku „Dopis z Moravy“ uveřejněných v čísle 39. ze dne 16. ledna 1894 zakládá skutkovou povahu zločinu rušení veřejného pokoje dle čl. 65 a z. tr.

II. Obsah článku „Zprávy zahraničné“ v místě „Ve foyeru Národního divadla“ téhož tiskopisu zakládá skutkovou povahu přelstivou proti bezpečnosti cti dle čl. 491 a 493 z. t. a čl. V. zák. ze dne 17. prosince 1862, č. 8. ř. z. ex pro 1865.

III. Obsahem článků „Pomozte“ téhož tiskopisu zakládá skutkovou povahu zločinu uražení Veličinstva dle čl. 63 z. z., zločinu uražení úcty císařského domu dle čl. 65 z. tr. a zločinu rušení veřejného pokoje dle čl. 65. lit. a) a b) z. z. a přelstivou proti veřejnému pokoji a řádu dle čl. 305 z. tr.

Zavázl se ve věci této, ješto c. k. státní zastupitelství na určitou osobu žalobu nepodalo, podle § 493. z. tr. ř. 489 f. tr. schvaluje se dle § 489 f. tr. zabavení č. 39 ze dne 10. ledna 1895, zapovídá se dle § 493 tr. ř. dále rozšiřování čítala téhož a nařizuje se dle § 37. zákona ze dne 17. prosince 1862, č. 8. ř. z. si 1865 zmaření výtisků zabavených.

V Praze, 17. února 1894.
Tolik mnoho sločinů najednou je přece mnoho. Patrně že náš časopis též se tam zvláštní pozorností slav. orgánů.

(ZASLÁNO.)

Čl. red. Prosim abyto leskové popřáli celata následujícím:

RODÁCI:

Jak zajisté všem Vám známo jest, usnešeno bylo Národním Výborem obelati výstavu národopisnou, kteráž, jak nyní zabezpečeno již jest, rokem příštím v Praze odbyvána bude a sice učiněno tak na základě přání pořadatelstva, kteréž k vůli úplnosti celku přálo si, aby Čeští američtí výstavkou svou zastoupení byli, tak aby seznáno býti mohlo, jakého stupně vývinu kulturního v nové vlasti dospěl a jaký vliv nové poměry a nový kraj na veškerý život jejich měly.

V souhlase s přáním tímto, jakož i v souhlase s usnešením Národního Výboru, uveřejněno již počátkem roku minulého k veřejnosti náš provolání, v němž nejen že na důležitost zastoupení Čechů amerických na výstavě národopisné poukázováno, nýbrž i uváděno vše, co by vykonáno býti mělo a co vykonáno býti musí, má-li zastoupení naše býti důstojným a má-li obraz veškerého našeho snažení v oboru národním, společenském i průmyslovém co nejpříjemnějším býti.

Program byl již tedy před rokem vypracován, leč k provedení jeho učiněno během roku přamálo a to hlavně následkem lhostejnosti, s jakouž u velké části obecnstva vyzván ku sbírkám přijato bylo. A tak práce nepokročila ve všech směrech tak, jak bylo žádoucí, jestli jen poněkud slušné zastoupení ve výstavě si přejeme.

Vzdor tomu, že dotazník statistický v několika tisících výtisků do všech snad osad českých rozeslán byl, zodpovědáno jich dosud přamálo, tak že, kdyby liknavost podobná i na dále trvati měla, nikdy by se ani poněkud správné statistiky nedočtili. Největší jest tu s velkými městy, kde od jednotlivců ani spolků ve směru tom ani jedinkého snad kroku neučiněno a na zjednání zvláštních placených sil k tomu Národní Výbor prostředků nemá.

Velice platných služeb mohli by v práci této prokázati oni krajané, kteří v školních distriktech direktory, neb townshipech za odhaděti zvoleni byli a kteří nyní se spisováním započinou. Vypsáním počtu osadníků českých v distriktu neb townshipu dotčeném, udáním, kolik z nich a v jaké rozloze pozemky vlastní, jak zámožnými jsou, jaké procento z nich občanských práv požívá a na záležitostech politických podílu bře a konečně ku které straně politické se hlásí a jakého smýšlení náboženského jsou, — tím vším značnou měrou přispěno by bylo k u-

končení důležitého pro nás podniku tohoto.

Obraťme se tímto přímo na ně se žádostí, aby tak učinili a když se přiblíží a ochotu svou projeví, zašli jim ochotně dotazníky k zodpovědání, jimiž by se při sbírání zpráv řítili. Spůsobem tímto snadno sebrati by se data statistika našeho českého venkova, totiž větších osad, kde českých assessorů jest. Kde takových úředníků není, musíme se ovšem dovědávati ochoty osídlených a obětavých rodáků, aby se věci ujali a k zdárnému ji přivedli efi.

Co mělat se třeba, tu ovšem musí spolky vzíti si vše na starost, jestli vůbec vykonána býti má. Ve městech, kde větší počet Čechů usazen, nelze od ládného jednotlivce očekávati, aby mohl tomu všechen potřebný čas věnovati, však společnou snahou lze to docíliti.

Tam, kde osada jest menší a pouze jeden spolek existuje, může práce mezi jednotlivé členy rozdělena býti, kde pak větší počet Čechů usazen jest a kde více spolků existuje, mohou ustanoveny býti v každém spolku výbory, kteréž ve shůzi společné práci si rozvrhnou a spojenými silami práci svou provedou. Na jednotlivci žádá ti sebrání statistiky osad, jakými jsou ku př. New York, Cleveland, Chicago, St. Louis a jiná města, jest nemožným, spojenými silami ale dá se práce ta bravě provésti.

Sbírka časopisů a knih námi zde vydaných jest podobně velice dosud kusou a v první řadě naši páni vydavatelé měli by o úplnost její se postarati a pak-li by snad darování veškerých jimi vydaných knih za příliš velkou obět považovali, tož mohli by je snad aspoň zapůjčiti. Podobně mohli by učiniti i ti z našich starších osadníků, kteří dávno již zašlé časopisy co upomínku chovají a neradi s nimi pro vždy by se rozloučili.

Dále nutno, aby sebrána byla co nejpříjemnější statistika našeho života spolkového a tu hlavně ústřední organizace mohly by mnoho ve prospěch dobré věci učiniti sebráním materiálu potřebného od jednot podřízených. Dokud tajemníku známo, jediné Ústřední Výbor J. Č. D. ve směru tom pracovati již započal.

Zvýšené činnosti ve všech směrech nevyhnutelně jest zapotřebí, nemá-li strana svobodomyšlná katolickými našimi spolukrajanými úplně zahanbena býti. Jak již známo, podnikne kněžstvo české v Americe obelání výstavy národopisné co strana zvláštní a to v témže rámci, jaký k zastoupení veškerého Česťva amerického tajemníkem Nár. Výboru vypracován a v listech již před rokem uveřejněn byl a není pochyby, že při známé svornosti, jakáz v řadách jejich panuje, úmysl tento skutečně také důkladně a dokonale proveden bude a že zastoupení katolíků českých bude co nejpříjemnější a nejpodrobnější. Jest tudíž zapotřebí, aby i strana svobodomyšlná vzhopila se k dlu a prací svornou ukázala, že jí na náležité representaci záleží a že volnou jest obět přiněsti, když o zájem veškerého národa našeho se jedná.

Možná dost, že mnohým, kteří by nyní volnými byli, ve prospěch věci této něčeho učiniti, vyšlo již z paměti, čeho na krajanech našich v zájmu výstavy národopisné se žádá a proto dovolují si ještě jedenkrát to stručně uvěsti:

Dlužno sebrati co možno nejpříjemnější statistiku stěhování se Čechů do této země, — tudíž zprávy o osadách, kdy a kým založeny byly, jména prvních osadníků a odkud se sem přisídlili atd.; znázorniti pohyb jejich z východu do osad širého západu, udání těch, jenž se z osad východních odstěhovali, ovšem pokud možno; zprávy z jednotlivých osad poskytnou nám pak souhrnný přehled všech Čechů v jednotlivých státech — městech i na venkově, a tudíž i poměr

obyvatelstva městského k venkovskému; sepsání zaměstnání osadníků v městech dá nám poznati čím se žijí, v jakém oboru působí; vypisání obeladu majetnosti, seznáme, jak si celkem zde stojíme. Dále jest láhodou sebrati co nejpodrobnější poměry spolkové, kdy spolky byly založeny, a jakého účelu, jaký počet členů, jaké jmění mají atd., aby seznalo se, jak jsme pokročili na poli literárním, osvětlovém a hospodářském a jak dalece vynikli jsme v životě spolkovém. Též jsou láhodami veliké památky osobní, jako zápisní knížky, v nichž upomínky sepsány.

Dále důlnu uspořádati sbírku všech českých časopisů, kdy v zemi této vycházeli a znázorniti vývin časopisectva našeho vládním do sbírky po exempláři každého listu v různých oněch formátech a úpravách, v nichž od svého vzniku až do doby dnešní vydáván byl. Též důlnu učiniti úplnou sbírku knih a brožur, námi zde vydaných.

Dále jest potřeba knih a časopisů anglických, o národě neb životě našem pojednávajících, podobně redaktorů, spisovatelů, skladatelů hudebních a umělců a snímků prací jejich vyobrazení sní spolkových, škol, kostelů, praporů, stojnokrojů, odznaků spolkových, razítek, ohlavení listovních, pamětních listin neb jich opisů a vůbec všech tiskových potřeb, spolkových stanov a protokolů různých sjezdů.

Vzory české práce, nákrasy, plány českých vynálezů s popisy aneb fotografiemi. Výkresy náčiní a strojů. Kopie listin úředních, pokud lze získati a pokud se týkají Čechů, jako Amerických vojnů, fotografie těchto, nákrasy kroje z války občanské a nynější. Zkušenosti českoamerických vojnů, sbírka památek a nákrasů předmětů, jež chovají z vojenského života.

Těž jsou žádoucí vyobrazení obydlí, jak českých dělníků ve velkých městech, tak i rolníků na venkově, vyobrazení soukromých obydlí našich chudých, méně zámožných až nejzámožnějších, vyobrazení českých farem, od prostého dřáku až do nejzámožnější a nejlépe uspořádané, poleady na české ulice v městech a na krajině.

Tím načrtnuto jest to nejnmutnější, co vykonáno býti musí, máme-li na výstavě národopisné poněkud slušné zastoupení býti. Času jest již na mále a jestli chceme, aby bratři naši ve vlasti věřili nám, když ujišťujeme je, že posud v nás douhá jiskra citu národního a že posud vlast v srdci nosíme, že posud počítáme se za Čechy, třeba žili za mořem a konečně jestli chceme, aby naši bratři ve vlasti nemusili se domnívati, že mimo Čechů katolických není Čechů jiných v Americe, jestli Čechové svobodomyšlní chtějí se krajanům katolickým vyrovnati, pak musíme bez otálení ruku k dlu přiložit. Pomyslete, že mezi katolickými našimi spoluobčany bude každá fara střediskem sbírání statistiky, každý kněz ochotným sběratelem a jestli vy svobodomyšlní nechte zůstatí pozadu, musíte také se přičiniti.

Zejména musím obrátiti se na naše ct. časopisy se žádostí o úsilovnou podporu. Doznávám milerád, že časopisectvo naše ochotně přijímalo a uveřejňovalo, co z mé strany bylo podáno, však horlivé slovo redakční v zájmu tohoto dlu národního bylo až posud skoro vzácností. Doufaje, že následovati budou naše ct. časopisy příkladu časopisů pražských v této věci, prosím o další jejich přzeň.

Veškerý příspěvky a dotazy adresovány buďtež na tajemníka Nár. Výboru pod adresou:

R. V. Miškovský
1444 So. 16th St.
Omaha, Neb.

Obdržel první odměnu — na svět. výstavě

DR.
PRICE'S
CREAM
BAKING
POWDER
Nejdokonalejší: připraven.
Čistý prášek z vinného kamene. Prostá Ammonia, kamence a jiných nečistot.
— PO 40 ROKŮ V POPŘEDÍ —